

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 88

(3208)

Год. XXIX

Събота, 22 юли 1972 г.

Цена 2 стотинки

Химкомбинатът — обект номер 1

Нови мощности в строя

Първата инсталация от химическия цех към Шапелния завод на Химкомбината в Свищов за обезводняване, бавиране и опаковане на целулоза вече влиза в експлоатация. „Окомплектувана предимно с машини и апарати от Швеция, инсталацията ще работи напълно автоматично — информира ни началникът на цеха Нанко Семков. — Целият процес ще бъде ръководен от една

командна зала. Обслужващият технологичен персонал е сведен до минимум.“ На всички електрически двигатели и машини вече е направено пробно изпитание под налягане. Сега се изпитват балярната преса, Опаковъчната линия и готова да започне работата първата балярна линия. С първоначалното пускане само на една линия от инсталацията ще се обезводняват средно по 50 т целулоза на ден.

Непосредствено след инсталацията за обезводняване ще бъде пусната в експлоатация и инсталация за сушене на целулоза.

За пръв път в България химикатите от инсталацията за хлорен двуокис при Целулозния завод в Химкомбината са получили първите количества хлорен двуокис, който ще служи за изсушаване на вискозна целулоза.

Димитър БЪРЗЕВ

ПРОТИВОРЕЧИЕТО ОСТАВА

Изложбата на техническото и научно творчество на младите в Полски Тръмбеш, която бе открита в началото на тази седмица, за няколко дни успя да спечели симпатии и признателност на мнозина посетители. В книгата за впечатленията вече са изписани немалко страници.

Младите творци от града могат да се гордеят, че техните експонати са предизвикали родолюбивите чувства и на средношколците-братя дъри от цех „Тютюнева промишленост“, и на учителите от Раданово, и на жителите на Климентово. „Радостни сме, че в нашия град комсомолците са сред творците на технически прогрес“, „С такава техническа младеж още по-уверено гледаме в бъдещето“ и други подобни редове от книгата за впечатленията оформят положителната оценка на посетителите.

На градската изложба са представени експонати, дело на младежите от МЗ „Първи май“, СПУ „Девети септември“ ЗХ „Тр. Саралиев“, Битовия комбинат и консервната фабрика „Мизия“. Но докато разбирателство на младите машиностроители и средношколците заслужават похвала, то експонатите от ЗХ „Тр. Саралиев“ и КФ „Мизия“ трудно би ха ни убедили да приемем представените изделия от осъвременното производство за младежко техническо творчество.

Скромните възможности на градската изложба на ТНТМ в Полски Тръмбеш не оправдават напълно интереса, който граждани и гости проявяват към творческите изяви на младите. Необходима е по-целенасочена и системна работа по проблемите на техническия прогрес от комсомолските ръководства, за да бъде занапред изложбата истински празник на техническото и научно творчество на младежите от града.

Иордан БЕЛИКОВ

Хроника

СПОРТНИ ИЗКАЧВАНИЯ в района на езерото „Морско око“ — Високите Татри ще извърши заминалият вчера за Полската народна република представителен отбор на специализираната школа по алпинизъм при Окръжния съвет на БТС.

РЕЦИТАЛ по поемата „Любовта на лейтенанта“ от Евстати Бурнаски в изпълнение на артиста Петър Петров се състоя вчера в Яковци.

Захария АБАДЖИЕВ

Районна станция — първенец

Неотдавна в Свищов се състоя съвещание за отчитане на резултатите от съревнованието за второто тримесечие сред колективна на районната станция на съобщенията. Между отделните колективи най-големи успехи завоюваха станцията във Вардим, телефонната служба и бригадата на пощальоните на Илия Навок в Свищов, на които бяха връчени преходни знамена. Районната надпревара се наложиха станциите Козля-

вещ, Овча могила, Вардим, Де ляновци, Морави и Сувата. На 37 души бяха присъдени трудовите отличия. „Най-добър в професията“ или „Ударник“ за постигнати високи производствени успехи през второто тримесечие на районната станция на съобщенията в Свищов бе връчено преходното червено знаме на Окръжното управление на съобщенията „Районна станция — първенец“.

Да разцъфтят родното изкуство и култура

Другарят Тодор Живков посети Втората обща художествена изложба на историческа тема и хълма Цареvec • Сърдечна среща с представители на художествено-творческата интелигенция

Вчера жителите на средновековната българска столица преживяха радостни минути. Те бяха отново щастливи да посрещнат първия секретар на Централния комитет на БКП и председател на Държавния съвет Тодор Живков. Той се придружава от член на Политбюро на ЦК на БКП и зам.-председател на Министерския съвет Пенчо Кубадински, Георги Джагаров, зам.-председател на Държавния съвет, акад. Ангел Балевики, председател на БАН, народния художник Никола Мирчев, председател на Съюза на българските художници, акад. Пантелей Зарев, председател на Съюза на българските писатели.

Под възторжените привети на великотърновчани, стили се спонтанно около централния площад „Девети септември“, др. Тодор Живков, съпроводен от първия секретар на Окръжния комитет на Партията Димитър Стоянов, председател на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров и други ръководители на окръга и града, се отправиха към новата сграда на драматично-музикалния театър „Константин Кисимов“. По стар народен обичай девойки в национални носии поднесоха на партийния и държавен ръководител хляб и сол, а пионери му поднесоха цветя.

Оттук др. Тодор Живков и придружаващите го лица се отправиха към новите изложбени зали, изградени по проект на арх. Живко Драгомиров, където е подготвена Втората обща художествена изложба на историческа тема. Доцент Александър Терзиев, председател на великотърновската група на художниците, приветства и запозна др. Тодор Живков и придружаващите го лица с творбите на отделните автори, говориха за техните творчески усилия за пресъздаване на моменти от героичните борби на нашия народ за свобода и утвърждаване на национална култура, чието средище в Средновековието, а по-сетне през време на Възраждането, е бил Велико Търново.

Първият секретар на Централния комитет посочи, че във Велико Търново се утвърждава истинска съвременна българска графика на смяна, продължител на традициите на Търновската живописна школа. Той даде висока оценка на цялата изложба и на архитектурното решение на изложбените зали.

Привечер Тодор Живков и придружаващите го лица посетиха древния хълм „Цареvec“, където са извършени значителни проучателски и реставрационни работи в изпълнение на програмата на Общонародния комитет за развитие на Велико Търново като исторически, културен и туристически град.

И тук великотърновчани бяха дошли да приветствуват първия ръководител на Партията. Откъм Янтра, прегърнала все така своя любимиц, ползва слаб вятър. Изведнъж рухва проливен дъжд. Скоро цветните петна по водното огледало на реката се загубиха, за да се явят хиляди свещи, припламнали като светулки. Тогава заживя един нов, ефирен, неулвим град — градът на вечната романтика и българското величие.

След това официалните гости имаха среща с ръководители на града и окръга, на който директорът на Окръжния исторически музей Христо Нурков разказа за огромната работа, извършена от археолози и строители за проучване и възстано-

вяване на крепостните стени и бойните кули, на Патриаршията и Двореца на Втората българска държава и за нараснал интерес към този средновековен паметник.

Другарят Тодор Живков даде положителна оценка на извършеното досега и

СВЕДЕНИЕ

за хода на напояването
в окръга към 20 юли 1972 г.
(в проценти)

АПК	Полета напояване	Полета напояване
и	и	и
ТКСЗ	и	и
1. Самоводене	100	100
2. Ресен	69	92
3. Попкраище	58	94
4. Лясковец	75	100
5. Д. Орляков	64	52
6. Драгомиров	68	100
АПК „ИВАЙЛО“	72	100
1. Павликини	69	100
2. Върбовка	93	53
3. Сухиндол	91	20
4. В. Черкава	96	69
5. Михалци	85	52
6. Дъсково	69	8
7. Г. Липница	72	41
8. Карансеп	80	100
АПК „РОСИЦА“	82	68
1. Г. Студена	86	100
2. Свищов	100	41
3. Сулата	100	62
4. Алеково	77	54
5. Драгомирово	100	100
6. Ореш	100	54
7. Козловец	—	73
8. Овча могила	100	50
9. Морави	33	100
АПК „ДУНАВ“	92	89
1. П. Тръмбеш	100	85
2. П. Сеновец	100	4
3. Обединение	100	35
4. Д. Липница	100	100
5. Страхилово	100	84
6. Масларево	0	100
АПК „ЯНТРА“	89	47
1. Страхина	73	100
2. Камен	37	65
3. Сушица	62	—
4. Асеново	25	100
5. Джуланица	42	87
6. ДЗС Кесарево	60	2
АПК „ПЪТ КЪМ КОМУНИЗМА“	48	77
1. В. Търново	100	100
2. Балван	100	100
3. Златарица	82	100
4. Ц. Кория	78	100
5. Клифарево	100	100
АПК „ТРИФОН САРАЛИЕВ“	88	100
АПК „ЧУМЕРНА“	38	—
ОБЩО ЗА ОКРЪГА	79.3	74

По предварителни разчети втората поливка на царевата трябва да приключи в края на септември. Фактът, че това не стана, трябва да мобилизира още повече ръководствата на АПК и ТКСЗ. Но на практика се получава точно обратното. На много места — в целия аграрно-промишлен комплекс „Ивайло“, Горна Студена, Павликини — дневните графици не се изпълняват. Същото, дори и по-зле, е положението с втората поливка на лоперната. Но въпреки това спокойствието в посевните и някои други стопанства продължава.

направи ценни препоръки за окончателното завършване на възстановителните работи на Цареvec, за да бъде съхранен и възрожден за поколенията. Първият партийен и държавен ръководител подчерта, че към окончателното експониране на историческите паметници на хълма трябва да се подхожда спокойно, внимателно, да се намеси Българската академия на науките, като най-авторитетен научен институт, чиято концепция да бъде обсъдена обстойно.

В този дух изразиха становища и други участници в срещата.

Вечерта др. Тодор Живков има среща с представители на художествено-творческата интелигенция. С тях той води сърдечен разговор.

Илия МАНЕВ
Илия МОНОВ
Ср.: Н. КАЧАКОВ

НОВА КОНСУЛТАЦИЯ ЗА УТРЕШНИТЕ МАЙКИ

В четвъртък сутринта бе открита новата база на женската консултация при Първостепенната окръжна болница във Велико Търново. Разположена непосредствено до Окръжната поликлиника, новата консултация предлага на утрешните майки уютна обстановка за преглед и консултация. Кокетно стъкмена, просторна чакалня, два кабинета за работа на завеждащия отделенията и специалистите по акушерство и гинекология, удобна манипулационна, в отделен кабинет бременните ще могат да ползват два пъти седмично и безплатна консултация по социално-правната охрана на майката и детето. Новата база на консултацията е още една стъпка в решаване на многобройния комплекс от проблеми, свързани с голямата задача за увеличаване на раждаемостта и намаляване на детската смъртност.

Да споделят радостта на утрешните майки-първи посетители на новата консултация, тук дойдоха главният лекар на болницата д-р Цонев, членове на болничното ръководство, представители на великотърновската общност. С кратко слово д-р Илияна Първанова, заместник-главен лекар на поликлиниката част на Окръжната болница, приветства присъстващите и обяви за открита новата консултация.

Александър ТОШЕВ

САМОВОДСКАТА ЧАРШИЯ — ПРИВЛЕКАТЕЛЕН КЪТ

Комплексен проект на ансамбъла • Тук ще израсне един открит етнографски музей • На дневен ред — художественото осветление и други комуникационни работи

През епохата на Възраждането във Велико Търново бурно се развивали типични за града занаяти и свързаната с тях търговска дейност. Произведенията на търновските майстори били предпочитани и увеличавали славата на града. Из началото на миналия век той бързо се разраствал на запад от Цареvec. Зедно с къщите се строили работилници, дюкани, мази, ханове. Еснафите се обособявали в отделни махали и образували свои чаршии. Така се оформил възрожденският облик на града, пленяващ и до днес с красотата си. От тази епоха са запазени интересни къщи и свързаните с тях магазинчета и работилници.

Преди няколко години на Националния институт за паметниците на културата беше възложено проектирането на Самоводската чаршия и възстановяването, което вече започна. Ансамбълът включва хана Хаджи Николи, сегашната улица „Г. С. Раковски“, заедно с площад в източния и край и завършва съвременната улица към площад „Велчова завера“.

В първия етап на проектирането е включена застръжката по улица „Г. С. Раковски“. Проучени са всички запазени сведения и документи — стари фотографии, кадастрална основна, рисунки. Сега Самоводската чаршия няма особена архитектурна стойност. Голяма част от къщите са претърпели значителни реформи и преустройства. Освен това, като последствие от метресенията в 1913 и 1928 г. почти по цялото протежение на улицата са изчезнали горните етажи на сградите, премахнати са еркери, затворени са прозорци, силно са видоизменени фасадите. В ансамбъла са посрещани и сгради от по-късен период — около 1920 година — и възрожденският вид е силно нахвърлен. Опитът при проектирането доказва, че отделните къщи не могат да се разглеждат самостоятелно и независимо една от друга. Изникват въпроси, които трябва да се решат само при комплексното проектиране на ансамбъла. За цялостно възстановяване на силуета и за по-правилно решение на разпределенията на отделните етажи се налага да се обхванат и разгледа общо застръжката, включена между двете успоредни улици — „Г. С. Раковски“ и „Въстаническа“. В някои от случаите архитектурно се запазват обектите и фасадите на съществували по-рано самостоятелни къщи междудвете улици, но функционално те се обединяват в едно жилище, отговарящо на съвременните изисквания.

Къщите в ансамбъла могат да се разделят на три вида: жилища с магазини, самостоятелни дюкани и самото жилищен сград, от които преобладава първият вид.

С възстановяването на дюкани, фасадите и обемите на къщите ще се възроди характерната обстановка и атмосфера на чаршийската улица.

Старите дюкани и работилници ще отворят кепенци. Ще се възстанови старата фурна за пресни хлебчета и гевреци, ще има типично старо кафене, златарски магазин, мутафчийница, грънчарска работилница, кундурджийница. Това ще бъде един етнографски комплекс, във възстановяването на който трябва много да се внимава, за да не се изпадне във фалшиви битови увлечения.

Три къщи вече се реставрират и до края на годината ще бъдат завършени. Продължава работата по проектирането и етапното възстановяване на цялата чаршия. На дневен ред вече стоят въпроси за художественото осветление на ансамбъла, озеленяването, възстановяването на старите калдъръмени настилки, оградни зидове, водоснабдяване и канализация.

Наближава времето, когато Самоводската чаршия — от хана на Хаджи Николи до хотел „Янтра“ — ще стане едно от най-интересните и привлекателни места във Велико Търново.

арх. Илия ЛЕФТЕРОВ
арх. Дафина КЕРЕЛОВА

(Соб. инф.)

Младешки простори

Бр. 176.

Год. 11.

Решенията на XII конгрес на Комсомола — наша повеля

Отминаха дните на XII конгрес на Комсомола, пълни с вълнение и напрежение. Осъзнахме гордостта от постигнатото и отговорността пред новите решения и задачи. Безспорно, те бележат нов етап, разширяват и обогатяват комсомолската дейност. Кои са новите моменти в тях? Решенията и как се пристъпва към тяхното конкретно изпълнение в градската комсомолска организация във Велико Търново? По този въпрос разговарях с първия секретар на градския комитет на Комсомола инж. Петко Петков.

— Новостите в конгресните решения има. Но още е твърде рано да се говори за големи резултати от тяхното изпълнение. Засега някои неща още се доизясняват, обсъждат се — сподели инж. Петков. — И в кратката разписка на извършената следконгресна работа ще бъдат отчетени повечето организационни мероприятия, които са само началото на една бъдеща дейност.

Решенията на конгреса, дообогатявайки научната основа на комсомолската работа, поставят въпросите за експериментирание и прогнозиране дейността на младежките единици. Какво се върши практически в това направление? В Завода за запаметяване устройствата вече са работи за утвърждаване на образцова комсомолска организация. Моделът за партийно ръководство, който те експериментират, ще се приложи и в други предприятия. Пред комсомолските дружества се поставя задачата да се изработят перспективни

ни програми за всеотдайната дейност на дружеството.

Първата предложена и все още единствена перспективна програма в окръга е пак за комсомолните от Завода за запаметяване устройствата. До края на август всички дружества сред трудова младеж ще предават в градския комитет своите перспективни програми, а на отчетно-изборния

Нови моменти в работата на градската комсомолска организация във Велико Търново.

те събрания всеки комсомолец ще се яви с личен комплексен план, който ще отразява личния му дял в изпълнението на насрещния план. Обсъжда се въпросът по какъв начин да бъдат разпределени тези планове и програми, за да се предпази бъдещата работа от шаблонизирание. До есента ще бъде разрешен и този въпрос. Едно е ясно обаче, че към тази трудна и отговорна задача трябва да се подходи с ум и със съзнателност.

Друг основен момент, на който градската комсомолска организация е отделила специално внимание, е утвърденото на конгреса всемладежко движение по призова на кремиковци. Той е приет във всички организации и дружества. Сега, в следконгресните дни, се работи върху творческото му прилагане.

С особена важност градската комсомолска организация приема и една друга задача, произтичаща от решенията на Конгреса и Постановленията на ЦК на БКП и

Министерския съвет от 25.V. 1972 година — разширяване на движението за техническо и научно творчество на младежта. Този въпрос засяга и работата на заводските и градските клубове, на окръжния център. Постановлението е едно ясно свидетелство за грижите на Партията и правителството към младежта. И тя трябва да отговори на тях грижи с дела. Главната цел е по-стимулиране на максимален възпитателен ефект, любов към техниката, технически навици, вкус, въображение.

Проблеми има още много. В заключение трябва обаче да се каже, че великотърновската комсомолска организация се отнася с разбиране към конгресните решения. Напоследък се отчети увеличението на младежките производствени единици. В Завода за електроприводни двигатели 3 броя им е достигнал 12 с общо 140 младежи. В завода за радиоприемници техният брой е 10 с 209 участника, в Завода за запаметяване устройствата — 9 с общо 304 участника. Общо за града младежите производствени единици са нарасли от 84 на 98. Една радваща цифра! До края на годината във Велико Търново ще работят 120 младежки производствени единици. И нещо, което е по-важно от тази цифра — създават се условия за конкретна възпитателна работа. А това е гаранция за по-нататъшните успехи, за изпълнение на конгресните решения.

Донка ХРИСТОВА

60 години организирано младежко движение

По-силни от куршума

...17 август 1912 година. В една скромна къща на тихата русенска улица „Христо Ботев“ се събраха четиринадесет младежи и девойки, за да сложат началото на младежкия съюз. При тях Централният комитет на Партията бе изпратил своя най-млад член — Георги Димитров, който произнесе пламенно слово-призрение.

— Съюзът — говореше Димитров — трябва да стане мощна и бойна организация, която да обедини в себе си цялата пролетарска младеж, и чрез нейното социалистическо възпитание да я подготви да служи с ентузиазъм за реализирането на великия пролетарски идеал.

Дали нечия провизия е предвидила, че през 1972 година — разширяване на движението за техническо и научно творчество на младежта. Този въпрос засяга и работата на заводските и градските клубове, на окръжния център. Постановлението е едно ясно свидетелство за грижите на Партията и правителството към младежта. И тя трябва да отговори на тях грижи с дела. Главната цел е по-стимулиране на максимален възпитателен ефект, любов към техниката, технически навици, вкус, въображение.

за участие в освободителната борба на работническата класа! — това през 1912 година, в ранните бесни години на българската буржоазия, по време на напрежата за борбата, власт, експлоатация, скандални сделки и гешефти.

Димитър Благоев нарече тези апостоли на социализма съвременници на бачето! И в този хаос на „идеали“ осемнадесет-деветнадесетгодишните трябваха да имат кураж, за да търсят златното зърно на бъдещето.

Бяха тринадесет младежи от цяла България, учредили своя Младежки съюз с четиринадесет представители, избраха за свой председател Ламби Кандев — млад работник, шлосер. През 1912 година черна камонетка отвлече в неизвестна посока Ламби Кандев, за да не го върне никога на българската младеж.

За три десетилетия млади те поколения израснаха по-силни от куршума, изстреляни в тяхната младост. Младеж, който революционно движение намери сили и революцион

онен талант да бъде в предните редове на събитията от септември 1923 година. Да пее в най-мрачните дни на фашизма стиха „И в новия кървав септември, където се, ще бием врага“. В редните на народните борби бяха хиляди млади хора.

От четиринадесетте участници в събитията на тихата русенска улица „Христо Ботев“ живи останаха само трима. Половин век по-късно тройката живи се обърна към комсомолците от социалистическа България с писмо, в което се казва: „Доживяхме да видим как израсна и възмъжа Младежният съюз, който сега наброява над един милион членове и с гордост носи името на великия и безсмъртен вожд на нашия народ — Георги Димитров“.

Младият съвременник, на следни четирите на ремисите и революционерите, стана стопанин на тази земя, наречена Родина, стопанин, готов да отдаде всичките си сили и знания, цялото си готово за подвиг горещо сърце, за щастливото бъдеще на своя народ.

(Из сборника „Бригадирско лято — 72“)

Зонално състезание

В зоналното състезание на тема „60 години организирано младежко движение в България“, което се състоя неотдавна във Велико Търново, участваха представители от 11 окръга на Северна България.

Печленното жури с председател Елена Шейнова — заместник-директор на Централната комсомолска школа, излъчи победителите. На първо място се класираха две състезатели — представителката на Великотърновски окръг Ели Сярова и на Михайловградски окръг — Мариола Кръстева. На второ място

то е представителката на Плевенски окръг — Захаринова, а на трето — представителите на два окръга: Видински — Наталия Жикова и Габровски — Снежана Иванова. Те ще вземат участие в заключителния тур на състезанието, на който ще бъде определен републиканският първенец.

Отличното представяне на Ели Сярова дава надежди за успех и в заключителния етап на състезанието, който ще бъде излъчен от Българската телевизия на 16 август.

Марина КЕФИРОВА

Димитровско бригадирско лято-72

РАВНОСМЕТКАТА РАДВА

При Гинка Стойкова, секретар на Окръжния комитет на ДКМС, отидохме с два въпроса: какво е участието на студентите и средношколците от Великотърновски окръг в бригадирското движение, решен ли е проблемът инвестиционни-бригадири.

Ето какво ни отговори тя: Подготвителната работа за бригадирското лято започна още през март. Изградени бяха бригадирски щабове, проведоха се събрания по дружества, изнесоха се списъци на обектите и на бригадирите, които ще заминат за тях.

В резултат на това през първата смяна на Димитровското бригадирско лято са организирани в 3 национални, 14 окръжни и 46 местни бригади 4190 бригадири. Освен тях, в земеделските групи по места се трудят над 2000 сред

ношколци и пионери. Особено добра подготовителна работа извърши вузовският комитет на ДКМС при ВФСИ в Свищов и вместо предвидените 500 се явиха над 700 бригадири. Добре работиха и градските комитети на ДКМС в Горна Оряховица и Велико Търново. От допълнително явлението се средношколци от двата града са образувани три нови бригади.

В основни линии проблемът инвестиционни-бригадири е решен. Но в ТКЗС — Полски Сеновец не се създават условия за изпълняване работното време на бригадирите, а в ТКЗС — Джулюница не са осигурени бързари, ютия, стая за девойката. Вземането на бързи мерки в това отношение е от полза и за инвеститори, и за бригадири.

Пети преглед на ТНТМ

САМОИНИЦИАТИВА БЕЗ СТИМУЛИ

Добра дейност на Клуба на ТНТМ в Завода за автоматични везни — Лясковец • Масовостта — поднесен въпрос — Ще помогнат ли само материалните стимули?

Повечето от половината работници в Завода за автоматични везни — Лясковец са младежи, които живеят с проблемите на техническия прогрес в предприятието. Още преди три години тук бе основан Клуб за техническо и научно творчество със задача чрез решаване на теми от тематичния план на завода или по своя инициатива да спомогне за разрешаване на „тесните места“ в производството.

За тези три години Клубът постигна значителни успехи. Регистрирани са осем разработки на теми, носещи на автотехника икономически ефект около 38 000 лева. Особено дял за това имат изградени те към младежки конструкторско-технологични бригади, които се представиха достойно и на Четвъртия национален преглед на ТНТМ. Така бригадите с ръководители инженерите Стоян Нешев и Христо Кунев решиха един от най-трудните задачи — електрохимическо почистване на чугуни от отливки и направя на хидравлична установка за плавяне стойката на ръстотеломера.

През тази година в редовно производство влязоха два нови производа, разработка на МКТБ с ръководители инж. Иво Златев и инж. Стоян Удварев. Това са дозироващата машина за прахообразни материали за дози от 20 до 50 кг и портативната бибешка везна до 20 кг с ръстотеломер. В този етап от развитието на завода особено много го се наблюдава усъвършенстване на везни с многооборотна глава и кранови везни с дистанционно управление. Те се разработват от Клуба за техническо и научно творчество на младежта. До края на 1973 г. се предвижда да се модернизира бързодействащите везни от 20 до 1000 кг.

Изпълнението на план по инициатива на клуба се разработва и устройство за автоматично

товарене на везните при центровете им, което ще има предположен икономически ефект 12 000 лв. А на градската наложба на ТНТМ заводът участва с модернизирана циферблатна везна до 8 кг и с новата платформа на ръстотеломера, чрез която ще се реализира икономия на материали за 30 000 лева годишно.

В завода наскоро бе проведено състезание-конкурс за най-добър млад майстор сред стругарите. Участваха 21 комсомолци. Първенец ста на стругарят Павлин Кирмагов.

Заводският клуб е един от малкото в окръга, работещ с пионери от училищата в града. С тях тук са организирани два кръжока за стругарство-фризист, под ръководството на опитните майстори Боян Кирмагов и Колю Генов.

Но въпросът за ТНТМ има и втора страна — масовостта и организация. Все още това е движение на група младежи, в което не се включват всички специалисти, особено по-младите. Сега от включените в клуба 29 специалисти, активно участват в работата му едва към 10 души.

Заводският комитет на Комсомола и организационният съвет на клуба със съдействието на партийния и стопанското ръководство трябва да разширят кръга на участващите в движението за ТНТМ. За да се включат в него и повече млади работници, трябва да се прилагат материални и морални стимули и да се осигурят по-добри условия за творческа работа на участниците. Само така комсомолците ще могат не само да застанат с лице към задачите, но и да ги посметат с необходимата отговорност и амбиция, за да се постигнат още по-големи успехи в научно-техническото творчество.

Тодор ЛИЦОВ

ВЕЧНИЯТ ИМ СПЪТНИК Е ЗНАМЕТО

Петър Петков, главен агроном на ДЗС — Елван: Практиката ни показва, че трудът на бригадирите — средношколци и студенти е по-спорен, отколкото на помощниците им от предприятия и учреждения. Може би защото при тях има ред, дисциплина и по-силно развито чувство за отговорност. Знаете, малките са капризни плод — при братчето им е необходимо сърцестост, пък и бързина, за да могат да се транспортират навреме. А младите работят и бързо и чисто. Досега са набрали повече от 80 тона малини...

Не зная какъв дял от това нове се пада на бригадирите от окръжната младежка бригада „Христо Козлев“, която е на стан в прикрито то балканско село Руховица. Но любителите на цифрите и изчисленията, сами могат да пресметнат: 63 души по 25—30 килограма на ден и после по 30 — колкото са бригадирските дни... Цифрата ще бъде внушителна, нали?

Вярно, трудно е да бъде на момчетата и момичетата от Горна Оряховица в първите дни — плащеше ги огромната зелена шир на малиновата „плантация“, чудовищна и загадъчна им се струваха свеклините яркочервени плодове, които сякаш се криеха от погледите на берачите в

сянката на листата. Чудно им беше как може така — зърно по зърно за 7 часа да се наберат цели 25 килограма...

Пък и не всички храсти тогава имаха зрели плодове и времето още на втория ден ги поуплаши — рухна едър, проливен балкански дъжд. Но точно тогава младежите издържаха изпитанието — само за три — четири часа изпълниха дневната норма. И няма да забравят този ден, защото в него си дадоха обещание: никога да не допуснат неизпълнение на нормите. С някакво особено чувство на гордост и удовлетворение момчетата изпратиха товарните коли, които отнасят сочните плодове към града и

като всички юноши, които очакват да бъдат похвалени, с нетърпение очакват вечерта да покрие с едрите си звезди селото. Тогава на вечерната проверка ще прозвучи тържественият глас на комеданта.

— Първенците на деня, към знамето!

За кой ли път ще излязат пред стройните редове Йордан Цонев от II отряд, Любомир Давидов от I отряд, Аниф Мустафова от III отряд, Пламен Райков от III отряд? За кой ли път съвременно новането между трите отряда ще спечели I отряд?

Казват, че малнобърбът е лека и приятна работа, която не изморява. Така твърдят и самите берачи, когато са на работа. Така е с всяка работа, която човек върши с удоволствие — не мисли как я върши, нито пък за колко време ще я свърши.

На следващата сутрин ед на песен и едно знаме отново водят младите бригадири към стопанските малинови насаждения, където росните плодове очакват грижливата ръка да ги приласкае. Песента не стиха през целия ден.

А знамето се забелязва отдалече. Знамето на бригадата „Христо Козлев“, чиято чест защитават с труда си биници първокурсници от Техникума по електротехника и СПТУ по машиностроение — Горна Оряховица. Берачите на едри балкански малини...

Мария ЗЛАТЕВА

С порива на първите

„Те (бригадирите — б. а.) цяла нощ не спяха. Реката беше прилощила и основите на моста се напълниха с тина. На другия ден, строили се в реално, те подаваха един другиму кофите с тина и пееха. Горно високото свиреше духовна музика и цялото село се беше строило да гледа и да помага.“

Спътникът ми от автобуса бай Ангел

Няма я вече оная романтика, някак неусетно времената станаха други. Духовите музикални площи и похвати. Днешните бригадири ползват транзисторите и магнитофоните. Но останалите искри от романтичния порив на първите, които прокарваха траекторията.

И затова още по-очарователна беше срещата ми с бригадирите, работещи в село Деляновици. Тук можеше да видиш неща, за които отдавна мислех, че са изчезнали от младежкия живот — адружност и колегалност в отношението. Студентите от Висшия финансов-стопански институт, които работят в зеленчуковата градина на село Деляновици, ясно съзнават отговорността си.

Селото ги посрещна с известна доза недоверие и скептицизъм. Студентите открий време имат своя „слава“ и не беше лесно да се победи неверието. Чужда работа — младежите още от първия ден работеха така, че и най-големите черногледачи се съгласиха — тия не ще да са като другите!

Самите бригадири срещнаха на полето. Приведен край събля-

та на доматите, те нито за момент не прекъсваха работата си. А в същото време намираха възможности за смех, за песни, дори за... многозначителни погледи. Командирът на бригадата Петър Каравански сподели:

— Някак неусетно всички се привързваха един към друг и се роди голямата им дружба. А ако питате за работата — всекидневното нормите се изпълняват над 110 процента.

Редом с производствените задължения комсомолците намират време и за културни прояви, посещая на различни събития и обекти. Чести са и споровете около радиото и телевизора. За откритването на бригадата подготвката премина на „пълни обороти“. „Гвоздет“ на вечерта беше награждаването на първите ударници-бригадири Стефка Стефанова, Елка Петракнева, Георги Никифоров и Димитър Малев от ръководителите на ТКЗС-то.

Трудят се четиридесет и четири те студенти от Свищов с желание и амбиция да бъдат сред първите, с незагадената романтика порив на бригадирите отарди двадесет и шест години.

Розин ЧАПАНОВ

ВЕСТИ

● ВФСИ, Свищов. Новото, с което това бригадирско лято се отличава от другите, е въвеждането на трети трудов семестър, абсолютно задължителен за всички студенти от първи и втори курс.

● Техникум по механотехника — Горна Оряховица. Осемдесет и трима негови възпитаници се трудят в консервна фабрика в с. Кесарево. За една седмица бригадирите са дали продукция 1 390 600 буркана с краставици, помагали са в прибирането на прасковите и малините. През първата седмица бригадата е работила 525 човека и на обща стойност 1304,05 лв.

● Окръжната средношколска бригада „Стариши матрос Д. Димитров“ в с. Шилковци има за девиз: „Норма плюс съзнание“. Бригадата се гордее с постиженията на първите — Мариана Петкова (средна зарплата 4,80 лв.), Иванка Иванова (4,00 лв.), Родолели Хаджирачев (3,60 лв.)

Обществен преглед по приложението на вътрешно-стопанската сметка

Системна и целенасочена работа • Ролята на специалистите • Какво ще покажат трите етапа

По инициатива на бюро на Окръжния комитет на БКП и изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет в окръга се провежда обществен преглед по приложението на вътрешно-стопанската сметка и себестоимостта в ТКЗС, ДЗС и предприятия на АПК. Прегледът започна на 19 май и ще завърши на 31 декември тази година. В него активно се включват стопанските кадри и специалистите, като организатори и технологи на производството. В тяхна помощ са и компетентни лица от управлението „Земеделие“, аграрно-промишлените комплекси, районните банкови клонове.

Наред с провеждането на прегледа се разработва и цялостен модел за приложението на вътрешно-стопанската сметка от специалистите на управление „Земеделие“, който ще бъде готов към началото на септември. Стремим се стопанската и вътрешно-стопанската сметка да се внедряват като цялостна система, която комплексно ще съдейства за изпълнение и преизпълнение на показателите на насрещните планове.

През първия етап на прегледа, който ще завърши до 25 юли с доклади на управителите съвети на ТКЗС и стопанските комитети на ДЗС на общи събрания, ще се разглеждат оценките за насрещните планове, вътрешно-стопанската сметка и себестоимостта. До края на месецата кова разглеждане ще има и в управителните съвети на АПК и в изпълнителния комитет на ОНС. Тази оценка ще се предпоставя от близкото опознаване на състоянието на вътрешно-стопанската сметка. Взети мерки по време на прегледа ще внесат чувствително подобряване на работата във всяко стопанство.

Вторият етап ще завърши до 25 октомври, заедно с отчитането на насрещните планове за деветмесечното и очакваното изпълнение към 31 декември. През това време в някои АПК под ръководство на градските комитети на БКП, съвета на секретариите и общинските партийни комитети ще се подготвят и проведат научно-практически конференции по въпросите на вътрешно-стопанската сметка и нормативната себестоимост, които ще съдействуват за подобряване на работата.

Третият етап ще започне след отчитането на деветмесечното с годишната инвентаризация и подготовката за годишно приключване на сметките.

Внедрявайки стопанската и вътрешно-стопанската сметка във всички производствени единици в ТКЗС, ДЗС и предприятията на АПК, ще се съдейства и по икономически път за по-висока норма на рентабилност. По-успешно ще се насочат и ангажират преките производители и специалисти за производството на повече, по-качествена и по-евтина продукция. Обмяната на опит в окръга и страната, неговото творческо осмисляне и приложението съобразно местните условия също има голямо значение за стопанските и партийните кадри.

Богатият опит на стопанствата в Полски Сеновец, Ресен, Козловец, Джуленица, Павликени и други по вътрешно-стопанската сметка ще се осмисли. Многоотраслеността на базата на стопанството на ЦК на БКП за последователно внедряване на икономическия механизъм.

От голямо значение за постигането на тази цел е редовното отчитане на резултатите на основата на критичния анализ и вътрешно-стопанската сметка. Това отчитане трябва да става ежемесечно в производствените колективи до 12 число на следващия месец, в УС на ТКЗС и СК на ДЗС до 15, а до 20 в УС на АПК.

Отделяйки необходимото внимание на тази икономическа категория, общинските партийни комитети, партийните партийни организации и стопанските ръководства по-результатно ще я използват за повишаване на обществената производителност на труда, за увеличаване на трудовото възнаграждение на кооператорите и работниците.

Стефан ХИТЕВ

Нова Великогърновска панорама

22 юли — Национален празник на Полската народна република

С УВЕРЕН ПОГЛЕД В БЪДЕЩЕТО

22 юли 1944 година. Частите на Съветската армия и на Първа полска армия форсираха пълноводната Буг и особено дълга първия полски град Люблин. С това започна освобождаването на Полша от фашистката окупация. Повече от пет години полският народ — първата жертва на хитлеристките агресори — бе подложен на физическо изтребление. Обаче той не преклони глава и въпреки огромните жертви се бори смело срещу завоевателите. През годините на фашистката окупация всеки пет полски гражданин бе убит. В много годините концлагери на смъртта, в газовите камери и крематориумите загинаха над шест милиона полски.

Когато през пролетта на 1945 година, прокудени от войната хиляди полски се завърнаха отново в родните си огнища, те завариха градове и селата опожарени и разрушени. Хилядолетната полска столица Варшава бе превърната в руини. Варшава стана символ на фашисткото варварство.

Първите години след войната бяха особено трудни. Полски всички промишлени предприятия бяха разрушени, а машините — демонтирани и откарани в Германия. Нямаше хляб и вода, отопление и осветление.

Създадена през януарските дни на 1942 година Полска работническа партия, укрупнала в героичната съпротивителна борба, по съдбини те на разрушената страна в свои ръце. Първите стъпки на народното правителство ще бъдат заложени с големи букви в най-новата история на Полша: аграрна реформа, национализация.

Ръководени от своята марксистко-ленинска партия, полските трудещи се издигаха от руините и пепелищата своята възрождана родина. С безпримерния трудов героизъм на полските работници и селяни, с безкористната помощ

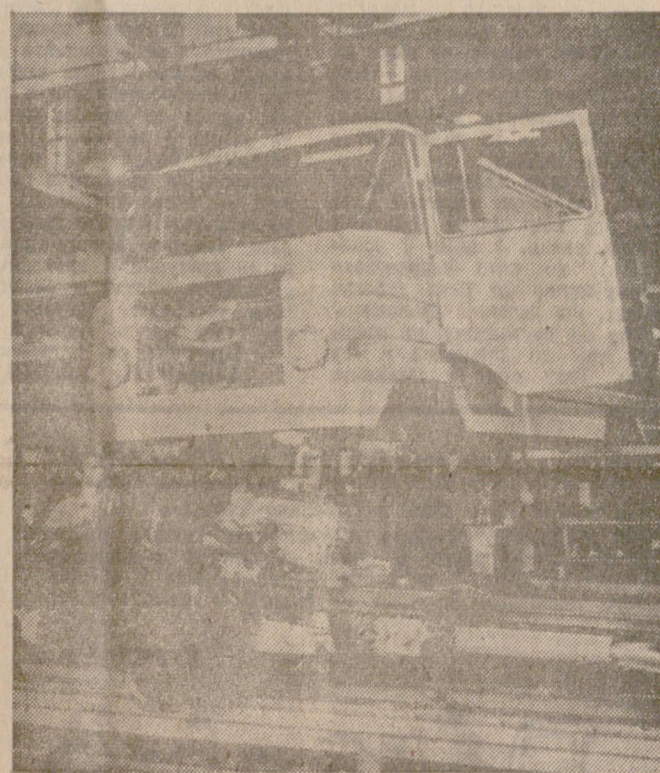
на Съветския съюз и сътрудничеството с другите братски социалистически страни, Полската народна република се нареди на десето място в света по своята икономическа мощ. Шлъонск се превърна в индустриално сърце на народна Полша. Сега страна произвежда близо 140 милиона тона черни каменни въглища. С помощта на Съветския съюз край старинната столица Краков израства известният металургичен комбинат Нова Хута. Днес Полша произвежда 13 милиона тона стомана. Всяка седмица от стапелите на корабостроителните заводи в Гданск, Гдиня и Шчечин се пуска във водите на Балтийско море по един 10 000-тонов кораб. Полската народна република е на първо място в света по производство на риболовни кораби. В страната се произвеждат над 50 милиарда киловатчаса електроенергия. Електроцентралите в Турушов, Колин, Адамув и Понтув са едни от най-крупните и модерни електродобивни предприятия в Европа. По производството на цветни метали в края на петилетката Полша ще се нареди на първо място в Европа, а по продукция на сяр — на шесто място в света. Трудно е да се изброят макар и част от големите изменения, настъпили в икономиката на социалистическа Полша през изминалия период.

Полската народна република се ползува с огромна авторитет на международната арена, като последователен сторонник на мира и сигурността на нашия континент. В продължение на повече от 25 години реваншистите и милитаристичните среди в Западна Германия не признаваха линията Одер-Ниса като окончателни западни полски граници. Отричането на политическото и териториалното статукво в центъра на Европа създаваше напрежение на нашия континент. Договорът между Полша и ГФР, който бе подписан и ратифициран след продължителни и трудни преговори, е победа на разума, победа на последователната миролюбива политика на ПНР.

През 1948 година вождът и учител на нашия народ Георги Димитров подписа първия Договор за дружба, сътрудничество и взаимна помощ с Полската народна република. Този договор постави началото на бурното развитие на външните политически, икономически и културни връзки между двете братски социалистически страни. Тези отношения укрепиха още повече с подписването на втория договор за дружба чрез взаимни посещения на ръководителите на партията и правителствата на двете страни. Партията и правителствата на Полша и България имат напълно единни възгледи по всички въпроси на световното комунистическо и работническо движение и международното положение.

В деня на своя национален празник братският полски народ отчита успехите в социалистическото изграждане на своята възрождана родина и отпразва уверен поглед в бъдещето.

Кирил ИЛИЕВ

ПОЛША. Заводът за товарни автомобили „Люблин“ е произвел за 20 години от основаването си над 130 000 товарни коли. На сн.: донейверът за монтаж на каменните „ЗУК“.

Реплика

НОВ ОБЛИК — СТАРИ НЕДОСТАТЪЦИ

Хубавее град Полски Тръмбеш. Успехите в благоустрояването повишават самочувствието на жителите му, за сивав обичай им към него. На този фон особено неприяно впечатление правят някои дребни на пръв поглед пропуски: липсата на осветление по много от улиците поради продължителното не поемане на изгорелите осветителни тела или пък повредените телефонни кабини.

Макар и неможеващи, тези недостатъци бледнеят пред пълната безотговорност при поддържането на тунела под гарата, който е почти единствен, предпоставен и най-продължителен на ж. п. линията от пешеходни, велосипедни и майки с детски колелчки. Драсканиците по изкъртената мазилка на стените и непочистването му са неща,

станали традиционни. Напоследък „традицията“ е обогатена — полутъмнината в него, поддържана дълго време от двете сравнително здрави електрически крушки, е заменена с пълна тъмнина. През деня изходите на тунела очертават силуетите на движещите се хора, но вечер... Вечер се изяснява много голяма смелост да навлезеш в абсолютната му тъмнина.

Така този удобен път, създаден с много усилия и средства преди години и посрещнат с облекчение и радост от хората, се оказва днес негоден за използване. Необходими са съвсем малко грижи за него, но градският народен съвет по неизвестни и необясними за никого причини не ги полага. Защо?

Елка ЛАЗАРОВА

Професионално-техническо училище по комунално-

битови услуги — Велико Търново

с ъ о б щ а в а ,

че съществувалият към училището промишлен паралелки за учебната 1972/73 година се преобразува в средни с курс на обучение три години по следните специалности:

Дамско облекло — една паралелка

Мъжко облекло — една паралелка

Бръснаро-фризюрство — една паралелка

Завършилите получават средно образование и съответната квалификация. Училището ще приема и курсисти за една паралелка по специалността дамско облекло с курс на обучение две години. Завършилите получават съответната квалификация.

Към училището съществуват и две средни общински училища. Приемат се кандидати, завършили ПТУ по облекло. Курсът на обучение е две години. Завършилите получават средно образование.

Документи се приемат в канцеларията на училището до 25.VII.1972 година. Записването ще стане след 25.VII.1972 година. Справки на телефон 2-44-21.

Когато се раждаше свободата

Неспокойни дни и нощи

(Продължение от миналия брой)

Следствието на дряновската конспирация ни обвинява за срещи с партизаните, подпомагането им с пари, храна, облекло и осигуряването им с квартири. Полицията много се интересуваше дали сме давали на партизаните оръжие. Никой от нас, арестуваните, не призна. Например на Ганчо Маринов му беше възложено да събира патрони и да ги предава на Русин Пенчев Русинов, а последният ги предавал на партизаните. То

ва ми беше известно и когато попаднах в Търновската обществена безопасност, първата ми мисъл беше да намеря на чин да подшушна на Русинов да не говори нищо за снабдяването на партизаните с оръжие. Знаехме добре, че ако полицията разбере за събирането на оръжие, смъртните присъди ще бъдат изпълнени още тук, няма да се стигне до съда. И така стана — никой от арестуваните не каза нищо пред полицията за събирането на оръжие. Доста неща останаха неразкрити.

3. ПРИКЛЮЧВАНЕ НА СЛЕДСТВИЕТО

Полицията приключи следствието по разкритието на дряновската конспирация, но нас все още ни държаха в тъмните и влажни карцери на Търновската обществена безопасност. Полицията подготвяше процес срещу нас. Тя нямаше веществени доказателства срещу нашето обвинение. Ето защо тя искаше да признаваме всичко пред съда. За тази цел началникът на разследването Дочо Будовски ни викаше в кабинета си да ни убеждава, че нашето спасение е да си признаем всичко пред съда, да се разкаем, да се откажем от комунизма и да искаме милост. „Съдът няма да осъжда на затвор ония от вас, които заявят, че са се

поправили“ — думаше ни Дочо Будовски. В същото ни уверяваше и цивилният полицай Живко Тодоров.

Полицията, която водеше пропаганда да се държим капитулантски пред съда, същевременно вършеше своето пък лено дело. Под строга секретност беше поскала разрешението от Министерството на вътрешните работи да разстреля без съд няколко души от дряновската конспирация. Това кърваво дело беше осуетено от събитията, които се разигрваха на Източния фронт. Червената армия напредваше с бърз темп. Врагът се плашеше и мислеше за своята кожа.

4. В ЗАТВОРА

На 13 април 1944 година, преди Великден, на разпети петък, в един хубав слънчев ден влязохме в затвора. В този стар турски занда, в тъмните му и влажни мазета са лежали Апостолът на свободата Васил Левски и Филип Тотю. Оттук тръгнаха за бесилката Бачо Киро, Иван Панов Семерджиев и Георги Измирлиев. Килиите на най-горния етаж на затвора бяха претърпени от политзатворниците и затова ние се установихме в коридора, който служеше за църква на затворниците. В неделя, на връх Великден, рано сутринта пристигна свещеникът. Той отслужи литургия. След свършването й той се изстъпи на амвончето и дръжа реч. Тя беше пропита с омраза към еврейците, срещу комунизма и накрая той благослови военното дело на Хитлер. Другата неделя свещеникът пак пристигна, но ние, обитателите на неговата църква, отидохме да се разхождаме на двора и по път остана сам да служи литургията си.

В Търновския затвор имаше добри и подготвени другари. Изучавахме тайно от управата на затвора историята на КПСС, историята на БКП, политикомония и др. За изучаване на материалите по политикомония ползвахме трудовете на академик Жак Натан. В затвора често устройвахме литературни часове. Спомням си как декламирах поемата „Септември“ от Гео Милев. Други другари рецитираха стихове от Смирненски, а дру

гарят Стефан Цонев с патос декламираше стихотворението „Бачо Киро пред съда“.

Наред с просветната работа на Партията, вършеше и организационната. Другарят Симеон Балджиев от Севлиево, изтъкнат другар, осъден на доживотен затвор, подготвяше подсъдимите политзатворници как да се държат пред съда. Това, което ни говореше полицай Дочо Будовски и Живко Тодоров да правим признания пред съда, да се разкаем, да се откажем от политикомонията, да искаме милост, напълно се отричаше от нашите другари в затвора. Да признаеш, това е капитуланство, а за такъв нямаме място в редовете на Партията. Указанието на ЦК на БКП бяха да отричаме всичко, да не искаме милост от съда, а да се държим героички.

В затвора се водеха оживени спорове за начина, по който ще излезем на свобода. Един твърдяше, че врагът е озлобен, че си отива и нищо чудно от това в затвора да се навърши Вартоломеева нощ. Други пък твърдяха, че врагът няма да има време да мисли за нас и да върши престъпления, защото той ще мисли да спасява своята кожа. Твърдението на последните се сбъдна. Ние излязохме от Търновския затвор неарестирани. Дори смъртната присъда на д-р. Русин Пенчев Русинов не беше изпълнена, въпреки, че имаше писмено нареждане за нейното изпълнение. Да, врагът мислеше за своята кожа.

5. ПРОЦЕСЪТ

Процесът на дряновската конспирация наблизяваше. Който по-близо идваше дните за разглеждане на делото, толкова по-големо раздвижение имаше между подсъдимите. Започнаха да идват и адвокати, които не ни защитаваха. Те разговаряха с нас. Един адвокат защитаваше няколко подсъдимци. Моята защита се поех от племенския адвокат Асен Кантарджиев. Загледаните по-сепително и на близките ни.

Съветвахме ни как да се държим пред съда. Спомням си, когато дойде баща ми. Той нелиях беше претърпял. Не му беше добре да ме гледа в затвора.

— Казват — рече той — че ако признаете пред съда и искате милост, ще ви пуснат да си отидете. Какво върно има в това? — Това е уловка — отговорих му аз. — Съдът се стреми с признание и просене на милост да навади революционното жили на политзатворниците, да ги накара с това да опетнат честта на Партията и последното, което е много важно за съда, с признание и просене на милост да удесним съдните в издаването на присъдите. Съдът знае кого ще пусне и кого колко да осъди.

6. ОСВОБОЖДЕНИЕТО

Освобождаването на политзатворниците от Великогърновския затвор стана на осми септември 1944 година. Създа на се мислата ни — великата Червена армия е на наша земя. Каква радост!... Целият затвор гармеше от нашето „ура“.

Управата на затвора, в присъствието на окръжния прокурор, ни извикваше на двора, строяше ни, отново ни извикваше по имена и пос-

Наказателно дело № 319 от 1944 година на Плевенския военен-полски съд се разгледа в една от залите на съдебната палата във Велико Търново под председателство на подполковник Иван Голанов, членове: капитан Иван Карацоров и капитан Спиро Петличков, с участието на заместник-прокурора при съда Найленов.

Делото започна на 27 юли 1944 година в 7 часа сутринта. Разглеждането трая три дни. Всички бяхме оковани във вериги. Подсъдимите бяхме 40 души. Пред съда бяхме изправени 39 души. Един липсваше — Никола Българиянски беше промислен в легалност. На 29 юли с. г. съдът прочете присъдите.

Издадени бяха две смъртни присъди. Никола Българиянски беше осъден заочно, а другата смъртна присъда се отнасяше за Русин Пенчев Русинов. Смъртните присъди трябваше да бъдат изпълнени чрез обесване. Издадени бяха десет доживотни присъди. Други бяха осъдени на 15 и на 10 години строг тъмнинен затвор. Имаше осъдени и на 3 години, а някои останаха на 1 година условно. Осъдените условно ги освободиха.

Ле ни пускаха във от затвора. По този начин бяха освободени над 350 души политзатворници. Дряновската конспирация беше освободена след една — следобед. И така всички политзатворници се събрахме на площада пред затвора, направихме си синим ка, пожелахме си добро здраве и виждаме и изпълняваме в различни посоки

Рашко МАРИНОВ

